

John B. Calhoun

W en.wikipedia.org/wiki/John_B._Calhoun

„Myší vesmír“ předadresuje tady. Pro smyšlený vesmír o postavě Disney Mickey Mouse, viz [vesmír Mickey Mouse](#) .

 Tento článek **potřebuje pro ověření** další citace . Pomozte prosím vylepšit tento článek přidáním citací na spolehlivé zdroje . Nezděrovaný materiál může být napaden a odstraněn.

*Najít zdroje: "[John B. Calhoun](#)" – [zprávy](#) · [noviny](#) · [knihy](#) · [vědec](#) · [JSTOR](#) (*květen 2022*) ([Zjistěte, jak a kdy odstranit tuto šablonu zprávy.](#))*

John B. Calhoun

John Calhoun (69 let) na podzim roku 1986 na [miminku](#) svého prvního vnoučete.

narozený	11. května 1917 <u>Elkton, Tennessee</u> , USA

Zemřel	7. září 1995 (ve věku 78 let)

obsazení	<u>etolog</u>

Známy jako	Behaviorální sink teorie

John Bumpass Calhoun (11. května 1917 – 7. září 1995) byl americký etolog a behaviorální výzkumník známý svými studiiemi hustoty populace a jejich účinků na chování . Tvrdil, že bezútěšné důsledky přemnožení hlodavců jsou ponurým modelem pro budoucnost lidské rasy. Během svých studií zavedl Calhoun termín „behavioral sink“, aby popsal aberantní chování v situacích přelidněné hustoty populace a „ty krásné“, aby popsal pasivní jedince, kteří se stáhli ze všech sociálních interakcí . Jeho dílo získalo světové uznání. Vystupoval na konferencích po celém světě a

jeho názor byl hledán skupinami tak různorodými, jako je NASA a panel District of Columbia o přeplněnosti místních věznic. Calhounovy krysí studie byly použity jako základ při vývoji teorií proxemiky Edwarda T. Halla z roku 1966 .

Raný život a vzdělání

John Bumpass Calhoun se narodil 11. května 1917 v Elktonu, Tennessee , jako třetí dítě Jamese Calhouna a Fern Madole Calhounových. Jejich první dítě zemřelo v dětství. Calhoun měl tři sourozence: starší sestru Polly; a dva mladší bratři, Billy a Dan. Jeho otec byl ředitel střední školy , který se zvedl na pozici v administrativě na ministerstvu školství v Tennessee . Jeho matka byla umělkyně.

Calhounova rodina se přestěhovala z Elktonu do Brownsville, Tennessee a nakonec do Nashvillu , kdy Calhoun byl na střední škole.

V této době se Calhoun začal účastnit setkání Tennessee Ornithological Society . Paní Laskeyová, která se vyznamenala svou prací v páskování ptáků a ve studiu rorýse , měla zásadní vliv na jeho rozvíjející se zájem o ptáky a ptačí zvyky. Calhoun strávil svá léta na střední a střední škole páskováním ptáků a zaznamenáváním jejich zvyků. Jeho první článek byl publikován v The Migrant , časopis Ornitologické společnosti Tennessee, když mu bylo 15 let.

univerzita

Přes otcovo odmítnutí pomoci mu navštěvovat mimostátní univerzitu se Calhoun dostal na University of Virginia , kde v roce 1939 získal bakalářský titul . Během léta pracoval pro Alexandera Wetmora , vedoucího Smithsonian Institution v Washington, DC , dělá ornitologickou práci. Poté získal MS a Ph.D. z Northwestern University v letech 1942 a 1943. Předmětem jeho práce byly 24hodinové rytmy norské krysy .

Calhoun potkal svou budoucí manželku Edith Gressleyovou na Northwestern, kde byla hlavní biologičkou a studentkou jedné z jeho tříd.

Kariéra

Rané studie na potkanech

Po absolvování Northwestern učil na Emory University a Ohio State University. V roce 1946 se s manželkou Edith přestěhovali do Towsonu v Marylandu, na předměstí Baltimoru. Calhoun pracoval na projektu Ekologie hlodavců na Univerzitě Johnse Hopkinse. V březnu 1947 zahájil 28měsíční studii kolonie norských krys na ploše 10 000 čtverečních stop (930 m²) venkovní kotec. I když pět samic v tomto časovém období mohlo teoreticky produkovat 5 000 zdravých potomků pro tuto velikost kotce, Calhoun zjistil, že populace nikdy nepřesáhla 200 jedinců a stabilizovala se na 150. Navíc krysy nebyly náhodně rozptýleny po celé ploše kotce, ale měly se zorganizovat do dvanácti nebo třinácti místních kolonií, každá po tuctu krys. Poznamenal, že dvanáct krys je maximální počet, který může žít harmonicky v přirozené skupině, nad kterou stres a psychologické vlivy fungují jako síly pro rozpad skupiny.

Během pobytu v Jackson Lab v Bar Harbor, Maine, Calhoun pokračoval ve studiu norské krysí kolonie až do roku 1951. V Bar Harbor se mu narodila první dcera Cat Calhoun. Rodina bydlela v penzionu na panství Luquer.

V roce 1951 se Calhoun a rodina přestěhovali zpět do Silver Spring v Marylandu. Pracoval pro Walter Reed Army Medical Center v divizi neuropsychiatrie, než získal svou pozici v National Institutes of Health v roce 1954, kde pracoval dalších 33 let. Rok 1954 byl také rokem, kdy se narodila jeho druhá dcera, Cheshire Calhoun.

Norské pokusy s potkany

Calhoun pokračoval ve svých experimentech v chování pomocí domestikovaných norských krys ve své laboratoři ve druhém patře obrovské stodoly na farmě Casey na venkově mimo Rockville, MD . Tato oblast je nyní předměstským centrem, ale stodola stále stojí, zrekonstruovaná pro předměstské použití. V dobách, kdy byl Calhoun obýván, byla na vrcholu schodiště malá, přeplněná kancelář. Pach hlodavců byl nepřekonatelný a chvíli trvalo, než člověk mohl normálně dýchat.

Výzkumná oblast byla rozdělena do tří částí. Ve střední části byla postavena místnost podobná krabici. Kolem této krabice byla chodba a schody, které vedly na její vrchol. Tato krabice byla rozdělena na 4 místnosti nebo stanoviště, 10 x 14 x 9 stop (3,0 m × 4,3 m × 2,7 m). Každá místnost měla dveře, kterými mohl vstoupit výzkumník nebo správce, a ve stropě každé místnosti bylo skleněné okno. Těmito okny bylo možné pozorovat dění v každé místnosti. Každá místnost byla rozdělena na čtvrtiny 2 stopy vysokými (0,61 m; 24 palců; 61 cm) přepážkami. Rampy ve tvaru "V" spojovaly kotce I a II, II a III a III a IV. Pera I a IV nebyla propojena. Na stěně v rohu každé čtvrti byla namontována umělá nora, do které bylo možné se dostat po točitém schodišti. Ve dvou čtvrtích byly „nory“ 3 stopy (0,91 m; 36 palců; 91 cm) od podlahy a v dalších dvou byly „nory“ 6 stop (1,8 m; 72 palců; 180 cm) od podlahy. Každá čtvrt' obsahovala také napáječku a krmnou stanici. Tyto rozdíly v prostředí vedly k rozdílům ve vzorcích chování a nakonec ke konceptu „behavioral sinks” .

Výzkum prováděný v laboratoři na Caseyho farmě začal v roce 1958 a trval až do roku 1962, kdy byl Calhoun pozván, aby strávil rok v The Center for Advanced Study in the Behavioral Sciences ve Stanfordu v Kalifornii .

Experimenty s myši

Na začátku 60. let získal Národní institut duševního zdraví (NIMH) nemovitost ve venkovské oblasti mimo Poolesville, Maryland . V zařízení, které bylo postaveno na tomto pozemku, bylo umístěno

několik výzkumných projektů, včetně těch, které vedl Calhoun. Právě zde vznikl jeho nejslavnější experiment, myšičí vesmír. [1] V červenci 1968 byly do biotopu vysazeny čtyři páry myší. Stanovištěm bylo 9 stop (2,7 m; 110 palců; 270 cm) čtvercový kovový kotec se stranami 4,5 stopy vysokým (1,4 m; 54 palců; 140 cm). Každá strana měla čtyři skupiny čtyř vertikálních, drátěných „tunelů“. „Tunely“ umožňovaly přístup k hnízdním budkám, zásobníkům na jídlo a dávkovačům vody. Nebyla nouze o potravu, vodu ani hnízdní materiál. Nebyli tam žádní predátoři. Jedinou nevýhodou byl omezený prostor.

Zpočátku populace rychle rostla, každých 55 dní se zdvojnásobila. Populace dosáhla 620 ke dni 315, poté populační růst výrazně poklesl, zdvojnásobil se pouze každých 145 dní. Poslední přeživší porod byl 600. den, čímž se celková populace zvýšila na pouhých 2200 myší, i když uspořádání experimentu umožňovalo až 3840 myší, pokud jde o hnízdní prostor. V tomto období mezi dnem 315 a dnem 600 došlo ke zhroucení sociální struktury v běžném společenském chování. Mezi aberace v chování patřily: vyhánění mláďat před úplným odstavením, zranění mláďat, nárůst homosexuálního chování, neschopnost dominantních samců udržet si obranu svého teritoria a samic, agresivní chování samic, pasivita nedominantů samci se zvýšenými vzájemnými útoky, kterým se nikdo nebránil. [2]

Po 600. dni sociální zhroucení pokračovalo a populace klesala směrem k vyhynutí. Během tohoto období se samice přestaly rozmnožovat. Jejich mužské protějšky se úplně stáhly, nikdy se

John Calhoun (52 let) s pokusem na myších (1970, 52 let).

John Calhoun (56 let) se setkal s papežem Pavlem VI (27. září 1973).

nepouštěly do námluv nebo bojů a zabývaly se pouze úkoly, které byly nezbytné pro jejich zdraví. Jedli, pili, spali a upravovali se – samy o sobě. Pro tyto samce je charakteristická hladká, zdravá srst a absence jizev. Byly nazývány „ty krásné“. Chov se nikdy neobnovil a vzorce chování byly trvale změněny.

Závěry vyvozené z tohoto experimentu byly, že když se zabere veškerý dostupný prostor a zaplní se všechny sociální role, soutěživost a stres, který jednotlivci zažívají, povedou k úplnému zhroucení komplexního sociálního chování, což nakonec povede k zániku populace.

Calhoun viděl osud populace myši jako metaforu potenciálního osudu člověka. Charakterizoval sociální zhroucení jako „druhou smrt“ s odkazem na „druhou smrt“ zmíněnou v biblické knize Zjevení (Zjevení 2:11).^[1] Jeho studie byla citována spisovatelem jako Bill Perkins jako varování před nebezpečím života ve „stále přeplněném a neosobním světě“.^[3] Jiní si vzali jiné lekce; lékařský historik Edmund Ramsden předpokládal, že myší společnost upadla z nadměrného sociálního vzájemného ovlivňování, spíše než z hustoty *per se*. Spisovatel v 109 řekl: "Místo populačního problému by se dalo tvrdit, že (myší vesmír) měl problém spravedlivé distribuce."^[4]

Recepce a dědictví

Během šedesátých let vytvořili Calhoun a Leonard Duhl neformální skupinu Space Cadets, která se sešla, aby diskutovala o společenském využití prostoru. Členové této skupiny pocházeli z tak různorodých profesí, jako je architektura, urbanismus, fyzika a psychiatrie. Calhounovými vlastními slovy:

"Náš úspěch v tom, že jsme člověkem, se dosud odvíjel od naší úcty k deviaci více než tradici. Změna šablony vždy získala mírný, i když často slabý náskok před poslušností podle šablony. Nyní musíme usilovně hledat ty kreativní devianty, ze kterých se sami přichází konceptualizace evolučního procesu navrhování. To nám může zajistit budoucnost s otevřeným koncem, na jejíž realizaci se můžeme podílet."

— Calhoun

Mrs. Frisby and the Rats of NIMH (1973), Robert C. O'Brien a
vydaný v roce 1971, byl inspirován Calhounovou prací. [5]
Knihapozději inspirovala animovaný film Tajemství NIMH .
Edmund Ramsden popsal jeden z Calhounových experimentů, ve
kterých byly krysy umístěny do uzavřeného prostoru:

„Na konci experimentů jediná zvířata, která byla ještě naživu, přežila za nesmírných
psychologických nákladů: asexuální a naprosto odtažitá, seskupila se do prázdné schoulené
masy [...] Slovy jednoho z Calhounových spolupracovníků, hlodavčí „utopie“ sestoupil do
,pekla‘.“

— Edmund Ramsden [6][7].

Calhounův výraz „behaviorální dřež“ byl někdy používán jinými v
odkazu na vnímanou městskou morální degradaci. Alan Grant ,
spolutvůrce dystopické postavy soudce Dredda , uznal Calhounovo
dílo jako vliv. Ramsden věří, že Calhounova práce mohla ovlivnit i
další apokalyptickou fikci, včetně Soylent Green . [8]

Calhoun napsal nebo upravil řadu publikací, včetně:

- *Role teploty a přirozeného výběru ve vztahu k variacím velikosti anglického vrabce ve Spojených státech* (1947)
- *Sociální blaho jako proměnná v populační dynamice* (1957)
- *Výpočet domovského areálu a hustoty malých savců* (s Jamesem U. Casbym, 1958)
- *Ekologie a sociologie norské krysy* (1962)
- *Životní prostředí a populace: Problémy adaptace: Experimentální kniha integrující prohlášení 162 přispěvatelů* (editor, 1983)

Calhoun zemřel 7. září 1995 ve věku 78 let. [5] Jeho dokumenty byly
darovány National Library of Medicine od Edith Calhoun a American
Heritage Center. [9]

Publikace

- *Calhoun, John (1947-1948). „Shlukování a sociální chování u zvířat“. Kotevní knihy.*

- Calhoun, John B. (1952). „Sociální aspekty populační dynamiky“. *Journal of Mammalogy . Americká společnost mammalogů*. **33** (2): 139–159. [doi : 10.2307/1375923](https://doi.org/10.2307/1375923). [JSTOR 1375923](https://www.jstor.org/stable/1375923).
- Calhoun, John, B. (1962). "Kapitola 22: Behavioral Sink" . V Bliss, Eugene L. (ed.). *Kořeny chování* . New York: Harper. [OCLC 1282144](https://www.worldcat.org/oclc/1282144).
- Calhoun, John B. (1962). „Hustota populace a sociální patologie“. *Scientific American* . **206** (2): 139–148. [doi : 10.1038/scientificamerican0262-139](https://doi.org/10.1038/scientificamerican0262-139) (neaktivní 31. července 2022). [PMID 13875732](https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/13875732/).
- Calhoun, John, B. (listopad 1972). „Plight of the Ik and Kaiadilt je viděn jako mrazivý možný konec pro člověka“. *Smithsonian* . sv. 3, č. 8. s. 27–32. [ISSN 0037-7333](https://www.worldcat.org/issn/0037-7333). [OCLC 58002970](https://www.worldcat.org/oclc/58002970).
- Calhoun, John B (1983). *Životní prostředí a populace: Problémy a adaptace: Experimentální kniha integrující prohlášení 162 přispěvatelů* . Praeger. p. 486. [ISBN 0-275-90955-7](https://www.worldcat.org/isbn/0-275-90955-7).

Viz také

- [Lek páření](#)
- [Proxemika](#)

Reference

1. [^] Ramsden, Edmund; Adams, Jon (2008). „Útěk z laboratoře: Experimenty s hlodavci Johna B. Calhouna a jejich kulturní vliv“. *Pracovní dokumenty o povaze důkazů: Jak dobře cestují „fakta“* . Katedra hospodářských dějin, London School of Economics and Political Science (23). [OCLC 692469928](https://www.worldcat.org/oclc/692469928).

Bibliografie

- Alsop, Stewart (17. srpna 1970). "Hrozná myš doktora Calhouna". *Newsweek* : 96.

- *Barnes, Bart (30. září 1995). „Vědec John Calhoun umírá; studoval chování, shlukování“ . The New York Times .*
- *Davis, Louise (1971). "Rajská zahrada nebo soudný den?". Tennessean Magazine .*
- *Fontána, Henry (29. září 1995). „JB Calhoun, 78, výzkumník o účincích přelidnění“ . The New York Times .*
- *“Vypuštění krysy z pytle, kulturní vliv pokusů Johna B. Calhouna s hlodavci” . London School of Economics and Political Science . června 2009. Archivováno z originálu dne 2011-06-11 . Získáno 2010-06-07 .*

Externí odkazy

Wikiquote obsahuje citace související s **Johnem B. Calhounem** .

Wikimedia Commons má média související s **Johnem B. Calhounem** .

Kontrola autority

Všeobecné

- ARE¹
- VIAF¹
- WorldCat

Národní knihovny

- Norsko
- Izrael
- Spojené státy
- Holandsko

jiný

- Fasetová aplikace předmětové terminologie
- Sociální síť a archivní kontext